

עמ"ת (באר שבע) 605-06-24 - דון חיים אוזן נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 605-06-24 - דון חיים אוזן נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

עמ"ת (באר-שבע) 605-06-24

דון חיים אוזן (עציר)

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד פנחס סויסה

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[05.06.2024]

כבוד השופט אריאל חזק

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום באילת (כב' השופט ניר שניידרמן), בתיק מ"ת 43285-05-24 מיום 30.5.24, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של דרישת נכס באיומים. בין היתר תואר כי ביום 6.5.24 בשעת בוקר מוקדמת, ירד העורר מרכב מסוג מיצובישי, ניגש לאישה צעירה שרכבה על קורקינט חשמלי באילת, הרים את חולצתו, הציג לה כלי הנחזה להיות אקדח, דרש ממנה את הקורקינט שעליו רכבה, לאחר שקיבל את הקורקינט עלה עליו העורר ונסע מהמקום.

בהודעת הערר ובדיון מיום 3.6.24 טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. הסנגור טען כי לעורר מיוחסת עבירה של דרישת נכס באיומים, בגין חפץ שהראה למתלוננת הנחזה לנשק, אולם לטענתו לא דובר בנשק. הסנגור טען כי לא היתה סכנה לשלום גופה של קורבן העבירה כי העורר לא איים עליה. עוד טען הסנגור כי במקרה זה היה להפנות עניינו של העורר לבחינת שרה"מ, וכי במקרים חמורים יותר הפנה ביהמ"ש לתסקיר שרה"מ. בהקשר זה הפנה הסנגור לפסיקה. הסנגור טען כי מדובר בעורר שנולד לאם מכורה לסמים שהשתקמה, וכיום העורר מבין ומעוניין גם הוא בשיקום, ויש לתת לו הזדמנות לעשות כן. הסנגור הסכים כי אין מדובר במקרה המתאים למעצר באיזוק או שחרור לחלופה, אלא ביקש לבחון היתכנות שיקומית בקהילה טיפולית סגורה.

מנגד ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערר. לטענת ב"כ המשיבה צדק בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

לטענת ב"כ המשיבה ב"כ העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. מעבר לכך, טען ב"כ המשיבה כי בהחלטת בימ"ש קמא נקבע כי מעשיו של העורר בכך שהגיע לכיוונה של המתלוננת, הרים את חולצתו, שם את אצבעו על הדק האקדח וסימן לה שתעביר לו את הקורקינט שלה, מעידים על תעוזה מצד העורר. בנוסף, נטען כי העורר שמר על זכות השתיקה בשתי חקירותיו, ולא אמר שהוא מכור לסמים.

לטענת ב"כ המשיבה, אמנם אין הרבה מקרים שעוצרים עד תום ההליכים בעבירות אלימות ללא תסקיר, אך במקרה זה מדובר בעורר שהשתחרר ממאסר של שנתיים בחודש אפריל 2024, בעל עבר פלילי מכביד ולכן טען כי במקרה זה בימ"ש קמא לא נזקק בצדק לתסקיר שרה"מ.

לאור זאת ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר.

דיון והכרעה -

במהלך הדיון בפני בית משפט קמא הסכים ב"כ העורר לקיום ראיות לכאורה.

מעבר לנדרש יודגש לענין זה כי כפי המפורט בבקשת המעצר ומגובה בראיות מתוך תיק החקירה, כנגד העורר עומדת עדות המתלוננת שמתארת את הארוע, מוסרת תיאור חשודים תיאור הרכב, וכן את תיאור הקורקינט שנגנב. בנוסף קיימים בתיק דו"חות שוטרים המתארים חיפוש בבית העורר, שבו נמצא הקורקינט, וכן נמצאו קפוצ'ון צהוב התואם לתיאור קרבן העבירה ואקדח "איירסופט". בתיק קיימת גם עדות הנהג משה וקנין, שמזהה עצמו ואת העורר בסרטונים, ומאשר ש"הקפיץ" את העורר לבית אלמוג (המפורט בתלונת המתלוננת) במועד המתואר בתלונה. בתיק קיימים גם סרטוני מצלמת האבטחה שיש בהם, על פי המתואר בבקשה (לא הוצגו בפני בית המשפט - תיק חקירות אילת) לחזק הראיות כנגד העורר.

העורר מצידו שמר ככלל על זכות השתיקה.

מסוכנות וחלופת מעצר

מדובר בארוע שבו ירד לכאורה העורר מרכב, ניגש אל קרבן העבירה, הרים חולצתו והציג לה כלי הנחזה להיות אקדח, ובהמשך הצביע על קורקינט שעליו רכבה קרבן העבירה. קרבן העבירה הבינה כוונת העורר, ולכאורה ירדה מהקורקינט ומסרה אותו לעורר, שעלה על הקורקינט ונסע מהמקום.

בעדותה העידה קרבן העבירה כי בעת שרכבה על קורקינט במקום הנזכר בכתב האישום: "זה היה נשמע כאילו הוא מנסה להספיק להגיע אלי. כשהגעתי מול בנין 9 הוא עצר לפניי במהירות, הנוסע שלייד הנהג פתח את הדלת עם הרגל, לא הבנתי מה קורה, הוא נצמד אלי עם הרכב, ירד בן אדם גדול . . . האיש שירד אלי היה עם מסיכת קורונה שחורה . . . שם קפוצ'ון על הראש . . . הרים את החולצה וראיתי אקדח בתוך המכנס, והוא שם את היד שלו על הידית וההדק, לא אמר כלום ועשה לי סימן עם היד שאביא לו את הקורקינט. זה היה ממש מהיר והוא נעמד קרוב אלי, בערך מטר, וזרקתי לעברו את כידון הקורקינט. הוא לקח את הקורקינט" (הודעת המתלוננת מיום 6/5/2023 בעמ' 2, ש' 1-14).

הארוע המתואר בידי המתלוננת מציג עבירה חמורה שמבוצעת באמצעות חפץ שלכל הפחות נחזה להיות כלי נשק חם, ועובדה זו מעצימה עד מאוד את חומרת העבירה, בין אם מדובר בנשק ממשי ובין אם מדובר בכלי דמוי נשק ממשי.

מדובר בעבירה שבוצעה בשעת לילה מאוחרת, ברחובה של עיר ולא בסמטה אפילה, ועובדה זו מעצימה אף היא את אופיה הקשה של העבירה.

העורר מצידו הוא בעל עבר פלילי, ששוחרר לפני זמן לא רב מן הכלא, בעקבות כך שבשנת 2022 הוא הורשע בהחזקת נשק ובהיזק לרכוש, ונדון ל-24 חודשי מאסר. העורר הורשע גם בשנת 2017 בעבירת קשר לפשע ונדון למאסר בן 4 חודשים, ובשנת 2014 הוא הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית ונדון ל-15 חודשי מאסר. בגין הרשעתו האחרונה של העורר עומד כנגדו גם מאסר מותנה בן 9 חודשים, שהוא בר הפעלה, אשר לא הרתיעו מלבצע העבירה מושא דיונו.

זאת ועוד, מדובר בעורר ששמר ככלל על זכות השתיקה לאורך חקירותיו, וכפי שנקבע "שתיקתו של נאשם מקום בו מתבקש הסבר מצידו מחזק את עמדת התביעה לאורך שלב המעצר ... גם במישור עילת המעצר יש נפקות לשתיקתו של הנאשם. דהיינו השתיקה עשויה לחזק את עילת המסוכנות" (בש"פ 1748/11, יחזקאל נ' מדינת ישראל (מיום 10.3.11)).

בענינו, ביקש העורר שיוגש בענינו תסקיר שירות המבחן שיבחן האפשרות לשלבו בהליך טיפולי. בבש"פ 2931/06, ג'באלי נ' מדינת ישראל, נקבע כי " במצב של מסוכנות חמורה ומוכחת עשוי להתייגר הצורך בבחינת חלופת מעצר ספציפית ואף הצורך בבקשת תסקיר מטעם שירות המבחן" כאמור, מדובר בעבירה חמורה שבה מעורר כלי שלכל הפחות נחזה להיות כלי נשק, שמציגה רף מסוכנות גבוה ביותר הנשקף מן הנאשם, ועובדה זו בצירוף עברו הפלילי של העורר שכולל הרשעה בעבירה של החזקת נשק לפני כשנתיים ועבירות נוספות שהובילו למאסרו מאחורי סורג ובריח, לא יאפשרו לבחון שחרור העורר, גם לא להליך טיפולי במסגרת סגורה בשל המסוכנות הנשקפת ממנו. לאור כל זאת, הערר נדחה. ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשפ"ד, 05/06/2024 במעמד הנוכחים.